משרד המשפטים
לשכת הסדר המקרקעין
מחוז חיפה והגליל המערבי
15 -07- 1985
רח' מאיר 15 חיפה
ת"ד 9026, טל. 522296

1

רשומות

קובץ התקנות

	עמוד
תקנות שעת חירום (יציבות מחירים במצרכים ובשירותים) (מס' 3), התשמ"ה—1985 .	1560
צו שעת חירום (יציבות מחירים במצרכים ובשירותים) (המקרים בהם יראו גופים קשורים כגוף אחד), התשמ"ה—1985	1569
צו שעת חירום (יציבות מחירים במצרכים ובשירותים) (פטור מחובת נקיבת מחיר בשקלים), התשמ"ה—1985	1569
צו הסדרת יבוא טובין (הפקדה) (תיקון מס' 13), התשמ"ה—1985	1571
צו היטל על נסיעה לחוץ לארץ (הצמדת סכום ההיטל בין שני ימי עדכון) (מס' 2), התשמ"ה—1985	1572
היתר הפיקוח על המטבע (תיקון מס' 7), התשמ"ה—1985	1572

תקנות שעת חירום (יציבות מחירים במצרכים ובשירותים) (מס' 3), התשמ"ה—1985

בתוקף סמכותנו לפי סעיף 9(א) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, התש"ח—1948 [1], אנו מתקינים תקנות שעת חירום אלה:

פרק א': הגדרות

הגדרות

1. בתקנות אלה —

"המועד הקובע" — י"ב בתמוז התשמ"ה (1 ביולי 1985);

"מצרך" — כל חי, דומם או צומח, בין תלוש ובין מחובר, לרבות מקרקעין, מים, חשמל ומחצבים, ולרבות מצרך דומה;

"מצרך דומה" — לרבות מצרך בעל תכונות דומות ביותר למצרך פלוני, אף אם אינו זהה מכל הבחינות עם אותו מצרך ואף אם הוא שונה מאותו מצרך במשקלו, בגודלו, באריזתו או בשמו;

"שירות" — לרבות —

(1) כל שירות לזולת;

(2) עינוג ציבורי כמשמעותו בחוק רישוי עסקים, התשכ"ח—1968 [2];

(3) עשיה במצרכים למען הזולת, לרבות בניה, בין לצורך עצמי ובין לצרכי אחרים;

(4) שירות הניתן על פי דין;

(5) הצעה לעשות שירות כאמור בפסקאות (1) עד (4);

(6) שירות דומה;

ואולם עבודתו של עובד אינה בגדר שירות למעבידו;

"שירות דומה" — לרבות שירות בעל תכונות דומות ביותר לשירות פלוני, אף אם אינו זהה מכל הבחינות עם אותו שירות;

"עושה שירות" — לרבות מי שעושה שירות על ידי אחר, ולגבי בניה — גם לרבות הקבלן, האדריכל, המהנדס וכל הממלא תפקידי השגחה בביצועה;

"שכר" — כל תשלום כסף, או תמורה אחרת, בעד עשיית שירות;

"מכירה" — הקניית מצרך כנגד תמורה, וכן השכרתו או מתן זכות שימוש בו, או חוזה על עסקה כזאת, בין שיש עמן עשיית שירות ובין אם לאו, ולרבות הצעה למכירה;

"צרכן" ו"מכירה מיוחדת" — כמשמעותם בחוק הגנת הצרכן, התשמ"א—1981 [3];

"מחיר מרבי" — המחיר המרבי שנקבע למצרך או לשירות לפי הוראות חוק הפיקוח או לפי כל חיקוק אחר;

---

1 ע"ר התש"ח, תוס' א', עמ' 1.
2 ס"ח התשכ"ח, עמ' 204.
3 ס"ח התשמ"א, עמ' 248.

"המחיר הקובע" —

(1) אם נקבע מחיר מרבי — המחיר המרבי;

(2) אם לא נקבע מחיר מרבי — המחיר שנקבע או הותר לפי כל חיקוק;

(3) אם לא נקבע מחיר מרבי ומחירו של המצרך או השירות לא נקבע כאמור בפסקה (2) — הסכום בשקלים שבו מכר האדם את המצרך או עשה את השירות סמוך לפני המועד הקובע; היה המצרך או השירות מצרך או שירות שחוק הוראת השעה לא חל עליו ערב תחילתן של תקנות אלה, יחולו הוראות אלה:

(א) אם מחירו סמוך לפני המועד הקובע היה נקוב במטבע חוץ או צמוד לשערו של מטבע חוץ — הסכום בשקלים לפי השער היציג שפרסם בנק ישראל סמוך לפני המועד הקובע;

(ב) אם מחירו סמוך לפני המועד הקובע היה צמוד למדד כלשהו או למחירו של דבר כלשהו — ייקבע המחיר הקובע לפי תנאי ההצמדה שחלו על חישוב המחיר סמוך לפני המועד הקובע;

"הצעה למכירה" — לרבות הודעה של אדם בכל צורה שהיא על מחיר מצרך שהוא מוכן או מסכים למכור;

"הצעה לעשות שירות" — לרבות הודעה של אדם בכל צורה שהיא על שכר בעד שירות שהוא מוכן או מסכים לעשות;

"חוק הפיקוח" — חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח—1957 [4];

"חוק הוראת השעה" — חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים (יציבות מחירים — הוראת שעה), התשמ"ה—1985 [5];

"עסק" — לרבות מקצוע ומשלח יד, ולרבות כשהוא מנוהל ללא כוונת רווח;

"מחיר" — מחירו של מצרך או שכרו של שירות, בין בכסף ובין בתמורה אחרת, ולרבות אגרה, תעריף או שכר שנקבעו בחיקוק עבור מצרכים ושירותים הניתנים על פי דין;

"מחיר העולה על המחיר הקובע" — לרבות תנאי הספקה או אשראי שיש בהם, לגבי רוכש המצרך או מקבל השירות, משום הרעה בהשוואה לתנאים האמורים שחלו במועד הקובע, ואין נפקא מינה אם הרעת תנאים כאמור היא על פי חוזה;

"מטבע חוץ" — כמשמעותו בחוק הפיקוח על המטבע, התשל"ח—1978 [6];

"תושב חוץ" — כמשמעותו בהיתר הפיקוח על המטבע, התשל"ח—1978 [7];

"המפקח" — המפקח על המחירים שמינו השרים לענין תקנות אלה;

"השרים" — שר התעשיה והמסחר יחד עם שר האוצר.

פרק ב': יציבות מחירים

איסור העלאת מחיר ומכירה במחיר מופקע

2. (א) בתקופת תקפן של תקנות אלה לא ימכור אדם במהלך עסקו מצרך ולא יעשה במהלך עסקו שירות במחיר העולה על המחיר הקובע.

4 ס"ח התשי"ח, עמ' 24.
5 ס"ח התשמ"ה, עמ' 24.
6 ק"ת התשל"ח, עמ' 108 ועמ' 206.
7 ק"ת התשל"ח, עמ' 1006, 1095.

(ב) מוכר אדם במהלך עסקו מצרך על פי חוזה מתמשך לאספקה לשיעורין של כמויות ממנו, או עושה אדם שירות במהלך עסקו על פי חוזה למתן שירות מתמשך או חוזר ונשנה, לא יעלה מחירו של המצרך או השירות, שיש לספק או שסופקו למעשה בתקופת תחולתן של תקנות אלה על המחיר הקובע, אף אם החוזה נכרת לפני תחילתן של תקנות אלה.

(ג) בתקופת תקפן של תקנות אלה לא יעשה אדם במהלך עסקו שירות ששכרו מחושב כשיעור מערכו של נושא העסקה, בשיעור העולה על השיעור שעל פיו חישב את שכרו במועד הקובע, ואם נושא העסקה — למעט עסקה של קניה או מכירה של מטבע חוץ — נקוב במטבע חוץ יחושב שכר השירות לפי השער היציג שפרסם בנק ישראל לאותו מטבע במועד הקובע.

(ד) היה מקובל סמוך לפני המועד הקובע מתן הנחה ממחיר מצרך או שירות, דרך כלל, בתנאים מסויימים או במקרים מסויימים לא ימכור אדם מצרך ולא יעשה שירות, באותם מקרים, במחיר העולה על המחיר לאחר מתן ההנחה כאמור; הוראה זו לא תחול על מכירה מיוחדת.

השכרת מקרקעין

3. (א) הוראות תקנה 2 יחולו לגבי השכרת מקרקעין אף כשההשכרה אינה במהלך עסק.

(ב) לענין השכרת מקרקעין, בין במהלך עסק ובין שלא במהלך עסק, יראו כל תקופה של חודש כהשכרה נפרדת, אף אם דמי השכירות משולמים מראש למספר חדשים, והמחיר הקובע של דמי השכירות בעד כל אחד מן החדשים שהם בתקופת תחולתן של תקנות אלה יהיה דמי השכירות בשקלים שהיו משולמים לפני המועד הקובע בעד תקופת השכרה של חודש, אף אם חוזה השכירות נכרת לפני תחילתן של תקנות אלה.

מצרך או שירות חדש

4. (א) בתקנה זו, "התקופה הקובעת" — התקופה שמיום ט' בחשון התשמ"ה (4 בנובמבר 1984) עד יום י"א בתמוז התשמ"ה (30 ביוני 1985).

(ב) לא ימכור יבואן או יצרן במהלך עסקו מצרך שהוא לא מכרו בתקופה הקובעת אלא אם כן אישר המפקח את מחירו בכתב ומראש.

(ג) אישור המפקח יכול להיות למחיר שנקב המבקש בבקשתו או למחיר נמוך ממנו; האישור יכול להיות אישי או כללי, למצרך מסויים או לסוג מצרכים; המפקח רשאי לקבוע באותו אישור גם את המחיר לסיטונאי, לקמעונאי או לצרכן; האישור יכול שיותנה בתנאים; המפקח רשאי לשנות את התנאים.

(ד) המבקש אישור יגיש למפקח בקשה המציינת את מחיר המצרך, בצירוף תחשיב ותיאור מפורט של המצרך ושל מצרכים אחרים מאותו סוג המשמשים לאותה מטרה שהוא מייצר או מייבא; המפקח יודיע למבקש את החלטתו לא יאוחר מ־30 ימים מיום קבלת הבקשה; אישר או קבע המפקח מחיר למצרך חדש, יהא המחיר שאושר או נקבע המחיר הקובע לענין תקנה 2.

(ה) קבע המפקח כי המצרך הוא מצרך דומה למצרך אחר של אותו יצרן או יבואן, יהיה המחיר שבו רשאי אותו יצרן או יבואן למכור את המצרך הדומה, מחירו של המצרך האחר.

(ו) לא הודיע המפקח על החלטתו כאמור בתקנת משנה (ד) ולא קבע כאמור בתקנת משנה (ה), יהיה המחיר שנקב המבקש בבקשתו המחיר הקובע לענין תקנה 2.

(ז) סיטונאי או קמעונאי המוכר מצרך בפרק זמן תחולתן של תקנות אלה והוא לא מכרו בתקופה הקובעת, ולא נקבע לו מחיר כאמור בתקנת משנה (ג), יהיה מחירו הקובע לענין תקנה 2, הסכום בשקלים שבו מכר את המצרך לראשונה בפרק זמן תחולתן של תקנות אלה.

(ח) שירות שעושה אדם בפרק זמן תחולתן של תקנות אלה ולא עשאו בתקופה הקובעת, יהיה מחירו הקובע לענין תקנה 2, הסכום בשקלים שתמורתו עשה את השירות לראשונה בפרק הזמן האמור והשכרת מקרקעין תחשב לענין תקנה זו כשירות.

העלאת מחיר על־פי חיקוק

5. (א) נקבע בחיקוק כי מחיר של מצרך או של שירות יעלה במועד שהוא בתקופת תקפן של תקנות אלה, או כי יותר להעלותו כאמור, הרי על אף האמור באותו חיקוק ימשיך לחול מחיר השווה לסכום בשקלים שהיה צריך לשלמו לפני המועד הקובע, כל עוד לא הותרה העלאתו לפי תקנה 6.

(ב) בתקופת תקפן של תקנות אלה לא יחולו הוראות כל דין אחר בדבר קביעת מחיר ושינוי מחיר, לרבות סעיף 6 (א) לחוק הפיקוח, וכל קביעת מחיר או העלאת מחיר ייעשו על פי תקנות אלה בלבד.

העלאת מחירים

6. (א) כל שר בתחום סמכותו, יחד עם שר האוצר, או מי שכל אחד מהם הסמיכו לכך, רשאים, לפי שיקול דעתם, לקבוע שיעור שבו מותר יהיה להעלות מחיר של מצרך או שירות או לקבוע בצו מחיר מרבי למצרך או לשירות, העולה על המחיר הקובע.

(ב) ניתן היתר או נקבע מחיר מרבי לפי תקנה זו יראו לענין תקנות אלה את המחיר שהותר או שנקבע כמחיר הקובע.

(ג) היתר כללי או צו כללי לפי סעיף זה תהיה תחילתו מיום שפורסם בשלושה עתונים יומיים לפחות או ביום שפורסם ברשומות, לפי המוקדם, ובלבד שהנוסח שפורסם ברשומות יהיה הנוסח המחייב; תהא זו הגנה טובה לנאשם בהפרת תקנות אלה כי פעל בתום לב על סמך פרסום בעתון כאמור.

נקיבת מחיר בשקלים

7. (א) לא ינקוב, לא יציג ולא יפרסם אדם מחיר של מצרך שהוא מוכר במהלך עסקו או של שירות שהוא עושה במהלך עסקו אלא בשקלים בלבד, וזאת אף אם אותו מצרך או שירות אינם בתחום עיסוקו העיקרי.

(ב) על אף האמור בתקנה 15(א)(2) תחול תקנה זו על כל מצרך ועל כל שירות, למעט מצרכים ושירותים שהשרים קבעו בצו לענין זה.

פרק ג': דיווח על המחירים

דיווח על מחירים

8. (א) בפרק זה —

"עוסק" — יצרן, סיטונאי, יבואן, קמעונאי או עושה שירות כמשמעותם בחוק הפיקוח, הכל כפי שנקבע בתוספת הראשונה;

"מחיר" — לרבות תנאי האשראי או ההנחה למחיר במזומן ולרבות תנאי הספקה והנחות קבועות אחרות.

(ב) (1) עוסק, בענף המתואר בתוספת הראשונה, שמחזור העסקאות שלו כמשמעותו בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו—1975 [8], על פי הדו"חות התקופתיים שהגיש

8 ס"ח התשל"ו, עמ' 52

לשנת המס 1984, עולה על הקבוע לצידו, יגיש למפקח תוך 14 ימים מיום פרסום תקנות אלה את רשימת כל המצרכים שהוא עוסק במכירתם או השירותים שהוא עוסק בעשייתם ואת מחירו של כל מצרך או שירות כאמור במועד הקובע;

(2) השרים יהיו רשאים, בצו, לקבוע עוסקים נוספים שיגישו רשימת מצרכים או שירותים כאמור ואת מחירם ביום שייקבע בצו.

(ג) הרשימה האמורה בתקנת משנה (ב) תוגש בכתב וייכללו בה הפרטים וההצהרה כאמור בתוספת השניה; הרשימה תישלח בדואר רשום לפי המען: המפקח על המחירים, משרד התעשיה והמסחר, ת"ד 299, ירושלים, או למען אחר שייקבע בצו כאמור בתקנת משנה (ב) (2).

(ד) החייב בהגשת רשימה כאמור בתקנה זו ישמור עותק ממנה בצירוף האישור על המשלוח, במקום עסקו, ויציגו לביקורת אם יתבקש לכך על ידי מי שהוסמך לכך לפי הפרק החמישי לחוק הפיקוח.

פרק ד': הוראות שונות

אכרות על מצרכים ושירותים בני־פיקוח

9. לענין חוק הפיקוח, כל מצרך הוא מצרך בר־פיקוח וכל שירות הוא שירות בר־פיקוח.

עדיפות המחיר הקובע

10. שילם אדם בעד מצרך או בעד שירות את המחיר הקובע לא יהווה הדבר הפרת חוזה ולא ישמש עילה לבטלותו או לביטולו, או לתביעת ההפרש או כל פיצוי, שיפוי או השבה, אף אם הוסכם בחוזה על מחיר גבוה יותר.

הצגת היתר או אישור

11. הטוען שיש בידו היתר או אישור שניתן לפי תקנות אלה חייב לפי דרישה להראות את ההיתר לכל אדם שהוסמך לכך לפי הוראות הפרק החמישי לחוק הפיקוח.

עונשין ותחולת הוראות חוק הפיקוח

12. (א) עבירה על תקנות 2, 3, 4, 7 או 8 תחשב לכל דבר וענין כעבירה לפי חוק הפיקוח, למעט לענין סעיף 41 בו, אם לא נקבע אחרת בתקנות אלה.

(ב) עבירה על תקנות 2, 3 ו־4, דינה — מאסר שלוש שנים; עבירה על תקנות 7 ו־8, דינה — מאסר שנה.

(ג) על היתר לפי תקנה 6 ועל צו לפי תקנה 8 יחולו הוראות סעיפים 16ב (ד) עד (ז) ו־16ז (ב) ו־(ד) עד (ו) לחוק הפיקוח בשינויים המחוייבים; על צו לפי תקנה 6 יחולו הוראות סעיף 6(ג) ו־(ד) לחוק הפיקוח בשינויים המחוייבים.

(ד) הוראות הפרק החמישי לחוק הפיקוח יחולו בשינויים המחוייבים על תקנות אלה כאילו היו חלק מחוק הפיקוח, וכל סמכות שהוקנתה בפרק האמור לממונה מוקנית לענין תקנות אלה למפקח.

סגירת מפעל לפני בירור משפט

13. הוגש כתב אישום על עבירה של הפקעת מחיר של מצרך או שירות לפי תקנה 2 (א) רשאי בית המשפט שמוגש לו כתב אישום לצוות, על פי בקשת היועץ המשפטי לממשלה או בא כוחו, שהעסק שבו נעברה העבירה יסגר לתקופה שקבע בצו או עד לסיום בירור המשפט; לא יתן בית המשפט צו כאמור לתקופה העולה על חמישה ימים אלא לאחר שניתן לנאשם הזדמנות להשמיע טענותיו; ניתן צו סגירה, רשאי הנאשם לערער על הצו תוך 30 ימים מיום שניתן, כאילו היה פסק דין.

הזמנה תכופה למשפט

14. עבירה על תקנות 7 ו־8, ועבירות על סעיפים 21 ו־27 לחוק הפיקוח וצווים שהוצאו לפיהם יהיו עבירות לענין סעיף 239 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב—1982 [9], ותקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד—1974 [10] (להלן — תקנות סדר הדין הפלילי); אולם הזמנה למשפט לגבי עבירות כאמור תהיה לפי טופס 8ד שבתוספת לתקנות סדר הדין הפלילי, והיא תימסר בידי שוטר או עובד ציבור שהוסמך לפי הוראות הפרק החמישי לחוק הפיקוח.

סייגים לתחולה

15. (א) תקנות אלה לא יחולו על —

(1) מצרך שנמכר, למעט מצרך שהוצע למכירה, או שירות שסופק למעשה, והכל לפני יום ט' בחשון התשמ"ה (4 בנובמבר 1984), ובלבד שסעיפים 2 (ב) ו־3 (א) יחולו אף אם החוזה נכרת לפני המועד האמור;

(2) מצרך המתואר בתוספת השלישית ושירות המתואר בתוספת הרביעית לתקנות אלה.

(ב) השרים יהיו רשאים, בצו, להוסיף או לגרוע מצרכים ושירותים מהתוספות.

עדיפות התקנות

16. הוראות תקנות אלה באות להוסיף על חוק הפיקוח והן יחולו על אף האמור בכל דין אחר.

דין המדינה

17. תקנות אלה יחולו על המדינה.

ביצוע ותקנות

18. השרים ממונים על ביצוע תקנות אלה והם רשאים להתקין צווים בכל הנוגע לביצוען, לרבות המקרים שבהם יראו לענין תקנות אלה גופים קשורים כגוף אחד.

סייג לתחולה ותחילה

19. (א) בתקופת תקפן של תקנות אלה לא יחולו הוראות חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים (יציבות מחירים — הוראת שעה), התשמ"ה—1985.

(ב) תחילתן של תקנות אלה במועד הקובע.

תוספת ראשונה

(תקנה 8(ב))

מס' סידורי	העוסק	סימול הענף	הגדרת הענף [1]	מחזור העסקאות במיליוני שקלים
			ענפי תעשיה	
1	יצרן	10	כרייה וחציבה	1200
2	יצרן	11,12	מזון, משקאות וטבק	600
3	יצרן	13	טקסטיל	900
4	יצרן	14	הלבשה	300
5	יצרן	15	עור ומוצריו	300
6	יצרן	16	עץ ומוצריו	600
7	יצרן	17	נייר ומוצריו	600
8	יצרן	18	דפוס והוצאה לאור	900
9	יצרן	19	מוצרי גומי ופלסטיק	600

9 ק"ת התשמ"ב, עמ' 52.
10 ק"ת התשל"ד, עמ' 200.

מס' סידורי	העוסק	סימול הענף	הגדרת הענף [1]	מחזור העסקאות במיליוני שקלים
10	יצרן	20	מוצרים כימיים ומוצרי נפט	1200
11	יצרן	21	מוצרים מינרלים אל־מתכתיים	1200
12	יצרן	22	מתכת בסיסית	900
13	יצרן	23	מוצרי מתכת	600
14	יצרן	24	מכונות	600
15	יצרן	25	ציוד חשמלי ואלקטרוני	600
16	יצרן	26	כלי הובלה	1200
17	יצרן	28	שונות	300
			מסחר	
18	סיטונאי ויבואן	50	מסחר סיטוני ויבואנים	600
19	קמעונאי	51	חנויות כל־בו ומסחר קמעוני (ברשתות)	1200
			שירותים	
20	עושה שירות	57	שירותי אוכל	100
21	עושה שירות	58	שירותי הארחה	300
22	עושה שירות	65	חניונים ומגרשי חניה	300
23	עושה שירות	94	מספרות ומכוני יופי	60
24	עושה שירות	95	שירותי כביסה	150

1 על פי הסיווג האחיד של ענפי הכלכלה 1970 — הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

תוספת שניה

(תקנה 8(ג))

רשימת מחירים במועד הקובע

1. שם פרטי ומשפחה או שם התאגיד/בית העסק.
2. כתובת (רחוב, מספר, ישוב, מיקוד), טלפון.
3. מס' ת"ז/מס' תאגיד.
4. מס' עוסק במס ערך מוסף.
5. מהות העסק ותיאורו.
6. המצרכים שאני עוסק במכירתם ומחירם במועד הקובע הם כלהלן:

תיאור המצרך	שם המצרך	יחידת כמות	מחיר	תנאי מכירה
.....				

7. השירותים שאני עוסק בעשייתם ומחירם במועד הקובע הם כלהלן:

שם השירות	תיאור השירות	מחיר השירות	תנאי התשלום
.....			

8. הצהרה

הנני מצהיר בזאת שכל הפרטים האמורים לעיל הם פרטים מלאים ונכונים. ידוע לי שמסירת פרטים כוזבים הינה עבירה.

תאריך	שם החותם ותפקידו	מס' ת"ז	חתימת המורשה לחתימה
.....	.....	.....	.....

תוספת שלישית

(תקנה 15 (א) (2))

המצרכים שעליהם לא יחולו התקנות:

(1) מצרך המיוצא בפועל מישראל, לרבות מצרך המיועד לייצור מצרך המיוצא בפועל מישראל, או מצרך שלגביו הוציא בנק ישראל פנקס קניות מקומיות או פנקס יצוא עקיף, והוא מיוצא בפועל או מיועד לייצור מצרך המיוצא בפועל מישראל; לענין זה, "יצוא מישראל" — למעט ליהודה ושומרון וחבל עזה;

(2) פירות וירקות טריים שאינם מיועדים לתעשיה, למעט פירות וירקות טריים המיועדים לייצור מוצרי תעשיה המיוצאת בפועל מישראל, אך לא ליהודה ושומרון וחבל עזה, וכן פרחים;

(3) מצרך הנמכר לכלי טיס או לכלי שיט הנכנס לישראל או היוצא ממנה ומחירו משולם במטבע חוץ;

(4) השכרת ציוד לתקופה העולה על 30 חדשים;

(5) מטבע חוץ;

(6) יהלומים;

(7) תכשיטי זהב ומדליות מזהב;

(8) תרופות מיובאות שאין כמותן מייצור בישראל;

(9) מצרך שיש לספקו לאחר ט"ו בתשרי התשמ"ו (30 בספטמבר 1985).

תוספת רביעית

(תקנה 15 (א) (2))

השירותים שעליהם לא יחולו התקנות:

(1) שירות המיוצא בפועל מישראל, או שירות שלגביו הוציא בנק ישראל פנקס קניות מקומיות או פנקס יצוא עקיף והוא מיוצא בפועל או מיועד לעשיית

שירות המיוצא בפועל מישראל; לענין זה, "יצוא מישראל" — למעט ליהודה ושומרון וחבל עזה;

(2) הולכת נוסעים מישראל למקום בחוץ לארץ או ממקום בחוץ לארץ למקום אחר בחוץ לארץ, או ממקום בחוץ לארץ לישראל, לרבות שירותים בחוץ לארץ שהם חלק בלתי נפרד מהזכות להולכה על פי תנאיה ושאושרה על פי דין, לרבות החכרת כלי שיט או כלי טיס למטרות הולכה כאמור;

(3) הובלת מטענים מישראל ואליה בדרך היבשה, האוויר או הים, לרבות החכרת כלי שיט או כלי טיס למטרות הובלה כאמור;

(4) שירות הניתן לכלי טיס או לכלי שיט הנכנס לישראל או היוצא ממנה, ומחירו משולם במטבע חוץ;

(5) שירות שנותנת רשות שדות התעופה או רשות הנמלים או מינהלת נמל אחרת לגבי כלי טיס או כלי שיט הנכנס לישראל או היוצא ממנה, לגבי כניסת נוסעים לישראל ויציאתם ממנה, או לגבי הסעה ושינוע של טובין היוצאים מישראל;

(6) עשיית שירות בידי תושב חוץ כששכר השירות משולם במטבע חוץ או בשקלים שמותר להמירם למטבע חוץ, ומותר להעביר את מטבע החוץ לחוץ לארץ והכל כשניתן לכך היתר על פי חוק הפיקוח על המטבע, התשל"ח—1978;

(7) אירוח בבית מלון הניתן לתושב חוץ ומחירו משולם במטבע חוץ;

(8) השכרת רכב לתושב חוץ כשמחירו משולם במטבע חוץ;

(9) ביטוח;

(10) קניה או מכירה של מטבע חוץ;

(11) מתן אשראי, לרבות הלוואות, פקדונות, ערבויות, קיבול שטרות, נכיון שטרות, פתיחת אשראי, תעודות או אישורן, וכן אשראי שנותן מוכר מצרך או עושה שירות במהלך עסקיו לקונה או למקבל השירות ובלבד שאין במתן אשראי כאמור משום מכירת המצרך או עשיית השירות במחיר העולה על המחיר הקובע;

(12) שירות שיש לספקו לאחר ט"ו בתשרי התשמ"ו (30 בספטמבר 1985).

י"ב בתמוז התשמ"ה (1 ביולי 1985)

יצחק מודעי
שר האוצר

אריאל שרון
שר התעשיה והמסחר

צו שעת חירום (יציבות מחירים במצרכים ובשירותים) (המקרים בהם יראו גופים קשורים כגוף אחד), התשמ"ה—1985

בתוקף סמכותנו לפי תקנה 18 לתקנות שעת חירום (יציבות מחירים במצרכים ובשירותים) (מס' 3), התשמ"ה—1985 [1] (להלן — התקנות), אנו מצווים לאמור:

הגדרות

1. בצו זה —

"חברה" — לרבות חברת חוץ כמשמעותה בפקודת החברות [נוסח חדש], התשמ"ג—1983 [2], ולרבות אגודה שיתופית כמשמעותה בפקודת האגודות השיתופיות [3];

"שליטה" — החזקת 26 אחוזים או יותר מהון המניות הנפרע של חברה או מכוח ההצבעה שבחברה, או הרשות למנות או לבחור 50 אחוזים או יותר ממנהליה של חברה או למנות את המנהל הכללי או את מנהל העסקים שלה, או הזכות למנות או לבחור מנהלים בחברה שיהיו זכאים ל־50 אחוזים או יותר מכוח ההצבעה בדירקטוריון של החברה או מכוח ההצבעה בהנהלתה;

"חברת בת" — חברה אשר לחברה אחרת — בין בעצמה ובין ביחד עם חברות אחרות שבשליטתה — יש שליטה בה, או אשר 50 אחוזים מהון המניות הנפרע של חברה אחרת מושקעים בה.

המקרים בהם יראו גופים קשורים כגוף אחד

2. לענין התקנות יראו כאדם אחד:

(1) חברה וחברות בת שלה;

(2) חברות בת של חברה אחת;

(3) חברות שעיסוקן העיקרי הוא תמן שירות ושמרבית מנהליהן הם אותם האנשים;

(4) חברה ויחיד שיש לו שליטה עליה;

(5) חברות שליחיד שליטה עליהן.

תחילה

3. תחילתן של תקנות אלה ביום י"ב בתמוז התשמ"ה (1 ביולי 1985).

י"ב בתמוז התשמ"ה (1 ביולי 1985)

יצחק מודעי
שר האוצר

אריאל שרון
שר התעשיה והמסחר

1 ק"ת התשמ"ה, עמ' 1560.
2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 37, עמ' 761.
3 חוקי א"י, כרך א', עמ' 336.

צו שעת חירום (יציבות מחירים במצרכים ובשירותים) (פטור מחובת נקיבת מחיר בשקלים), התשמ"ה—1985

בתוקף סמכותנו לפי תקנה 7 (ב) לתקנות שעת חירום (יציבות מחירים במצרכים ובשירותים) (מס' 3), התשמ"ה—1985 [1] (להלן — התקנות), אנו מצווים לאמור:

אי תחולת תקנה 7(א)

1. תקנה 7 (א) לתקנות לא תחול על המצרכים והשירותים המפורטים בתוספת.

1 ק"ת התשמ"ה, עמ' 1560.

תוספת

(סעיף 1)

(1) מצרך המיוצא בפועל מישראל, לרבות מצרך המיועד לייצור מצרך המיוצא בפועל מישראל, או מצרך שלגביו הוציא בנק ישראל פנקס קניות מקומיות או פנקס יצוא עקיף, והוא מיוצא בפועל או מיועד לייצור מצרך המיוצא בפועל מישראל; לענין זה, "יצוא מישראל" — למעט ליהודה ושומרון וחבל עזה;

(2) מצרך הנמכר לכלי טיס או כלי שיט הנכנס לישראל או היוצא ממנה, ומחירו משולם במטבע חוץ;

(3) מטבע חוץ;

(4) יהלומים;

(5) שירות המיוצא בפועל מישראל, או שירות שלגביו הוציא בנק ישראל פנקס קניות מקומיות או פנקס יצוא עקיף והוא מיוצא בפועל או מיועד לעשיית שירות המיוצא בפועל מישראל; לענין זה, "יצוא מישראל" — למעט ליהודה ושומרון וחבל עזה;

(6) הולכת נוסעים מישראל למקום בחוץ לארץ או ממקום בחוץ לארץ למקום אחר בחוץ לארץ, או ממקום בחוץ לארץ לישראל, לרבות שירותים בחוץ לארץ שהם חלק בלתי נפרד מהזכות להולכה על פי תנאיה ושאושרה על פי דין, לרבות החכרת כלי שיט או כלי טיס למטרות הולכה כאמור;

(7) הובלת מטענים מישראל ואליה בדרך היבשה, האויר או הים, לרבות החכרת כלי שיט או כלי טיס למטרות הובלה כאמור;

(8) שירות הניתן לכלי טיס או כלי שיט הנכנס לישראל או היוצא ממנה, ומחירו משולם במטבע חוץ;

(9) שירות שנותנת רשות שדות התעופה או רשות הנמלים או מנהלת נמל אחרת לגבי כלי טיס או כלי שיט הנכנס לישראל או היוצא ממנה, לגבי כניסת נוסעים לישראל ויציאתם ממנה, או לגבי הסעה ושינוע של טובין היוצאים מישראל;

(10) עשיית שירות בידי תושב חוץ כששכר השירות משולם במטבע חוץ או בשקלים שמותר להמירם למטבע חוץ, ומותר להעביר את מטבע החוץ לחוץ לארץ והכל כשניתן לכך היתר על פי חוק הפיקוח על המטבע, התשל"ח—1978 [2];

(11) אירוח בבית מלון הניתן לתושב חוץ ומחירו משולם במטבע חוץ;

(12) השכרת רכב לתושב חוץ כשמחירו משולם במטבע חוץ;

(13) ביטוח, למעט ביטוח רכב, ביטוח דירות ותכולתן וביטוח תאונות אישיות;

(14) קניה או מכירה של מטבע חוץ.

י"ב בתמוז התשמ"ה (1 ביולי 1985)

יצחק מודעי	אריאל שרון
שר האוצר	שר התעשיה והמסחר

2 ס"ח התשל"ח, עמ' 108.

צו הסדרת יבוא טובין (הפקדה) (תיקון מס' 13), התשמ"ה—1985

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לפקודת היבוא והיצוא [נוסח חדש], התשל"ט—1979[1], אני מצווה לאמור:

תיקון סעיף 2

1. בסעיף 2 לצו הסדרת יבוא טובין (הפקדה), התשמ"ג—1983[2] (להלן — הצו) —

(1) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) יובאו טובין כמפורט בתוספת, יופקד לזכות אוצר המדינה פקדון בסכום השווה ל־30% מערכם (להלן — הפקדון); שיעור הפקדון באחד בכל חודש יהיה כמפורט להלן:

החל ביום	השיעור באחוזים
י"ד באב התשמ"ה (1 באוגוסט 1985)	27
ט"ו באלול התשמ"ה (1 בספטמבר 1985)	24
ז' בתשרי התשמ"ה (1 באוקטובר 1985)	21
י"ז בחשון התשמ"ה (1 בנובמבר 1985)	18
י"ח בכסלו התשמ"ו (1 בדצמבר 1985)	15
כ' בטבת התשמ"ו (1 בינואר 1986)	12
כ"ב בשבט התשמ"ו (1 בפברואר 1986)	9"

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "(א) (2) ו־(3)" יבוא: "(א)", ואחרי "מערך הטובין" יבוא "או בשיעור האמור בסעיף קטן (א), לפי הנמוך".

תיקון סעיף 2א

2. בסעיף 2א לצו —

(1) במקום "25%" יבוא "10%";

(2) במקום "בתוספות השניה או השלישית לצו" יבוא "בתוספת".

תיקון סעיף 2ב

3. בסעיף 2ב לצו, במקום "בתוספות לצו זה" יבוא "בתוספת".

תיקון סעיף 10

4. בסעיף 10 לצו —

(1) סעיף קטן (א) — בטל;

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "בתוספות השניה או השלישית" יבוא "בתוספת".

ביטול התוספות הראשונה והשניה

5. התוספות הראשונה והשניה לצו — בטלות, ובמקום הכותרת "תוספת שלישית" יבוא "תוספת".

תחילה

6. תחילתו של צו זה ביום י"ב בתמוז התשמ"ה (1 ביולי 1985).

י"ב בתמוז התשמ"ה (1 ביולי 1985)

אריאל שרון
שר התעשיה והמסחר

---

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 32, עמ' 625.

2 ק"ת — שיעורי מק"ח, התשמ"ג, עמ' 613 ועמ' 1082; התשמ"ה, עמ' 7, עמ' 40, עמ' 596 ועמ' 608.

קובץ התקנות 4826, י"ב בתמוז התשמ"ה, 1.7.1985

צו היטל על נסיעה לחוץ לארץ (הצמדת סכום ההיטל בין שני ימי עדכון) (מס' 2), התשמ"ה—1985

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2(ב) לחוק היטל על נסיעה לחוץ לארץ, התשמ"ג—1983 [1], ובעקבות שינוי שער החליפין של הדולר, אני מצווה לאמור:

הצמדת סכום ההיטל

1. (א) סכום ההיטל, שהינו על פי העדכון שנעשה לאחרונה 320,420 שקלים יועלה לסכום של 375,000 שקלים.

(ב) סכום ההיטל לנסיעה למצרים בלבד יועלה מ־213,610 שקלים ל־250,000 שקלים.

תחולה

2. תחולתו של צו זה לגבי מי שמשלם את ההיטל ביום י"ג בתמוז התשמ"ה (2 ביולי 1985) או לאחריו.

י"ב בתמוז התשמ"ה (1 ביולי 1985)
(חמ 1824—3)

יצחק מודעי
שר האוצר

1 ס"ח התשמ"ג, עמ' 60; התשמ"ד, עמ' 92.

היתר הפיקוח על המטבע (תיקון מס' 7), התשמ"ה—1985

בתוקף סמכותי לפי סעיף 9 לחוק הפיקוח על המטבע, התשל"ח—1978 [1], אני נותן היתר זה:

תיקון סעיף 1

1. בסעיף 1 להיתר הפיקוח על המטבע, התשל"ח—1978 [2] (להלן — ההיתר הכללי), אחרי הגדרת "בעל פטור" יבוא:

""פקדון לזמן קצוב" — כמשמעותו בהוראות בנק ישראל (נכסים נזילים), התשל"א—1971 [3]."

תיקון סעיף 2

2. בסעיף 2 להיתר הכללי, בפסקה (1), בסופה יבוא: "לזמן קצוב של שנה".

תיקון סעיף 5

3. בסעיף 5(א) להיתר הכללי —

(1) בפסקה (1), בסופה יבוא: "ובלבד שעל הפקדון של הנעבר יחולו כל התנאים שחלו על הפקדון שממנו נעשתה ההעברה;"

(2) בפסקה (6), במקום פסקת משנה (ב) יבוא:

"(ב) סכום ההלוואה הופקד בפקדון תושב לזמן קצוב של שנה על שם תושב ישראל אצל סוחר מוסמך או הומר לשקלים באמצעות סוחר מוסמך."

1 ס"ח התשל"ח, עמ' 108.
2 ק"ת התשל"ח, עמ' 1006; התשמ"ה, עמ' 1030.
3 ק"ת התשל"א, עמ' 610.

4. במקום סעיף 37 להיתר הכללי יבוא:

החלפת סעיף 37

"פקדון תושב של תושב ישראל

37. (א) מותר לתושב ישראל להפקיד בפקדון תושב לזמן קצוב של שנה, מטבע חוץ שנקנה תמורת שקלים כאמור בסעיף 2(1), או שנתקבל בדרך אחרת.

(ב) (1) מותר לתושב ישראל להפקיד בפקדון תושב שייקרא פקדון תושב (מיוחד), לזמן קצוב של שנה או לזמן שאינו קצוב, מטבע חוץ, אם הוא אחד מאלה:

(א) מטבע חוץ שקיבל תמורת טובין ושירותים שייצא מישראל, לרבות מקדמות, או תמורת טובין ושירותים שמכר בישראל לתושב חוץ וכן מטבע חוץ שקיבל בתמורה לעסקות טרנזיט או תיווך כמשמעותן בסעיף 42.

(ב) מטבע חוץ שקיבל כקצבה, תמיכה, מתנה או ירושה מתושב חוץ.

(ג) מטבע חוץ שנועד למשיכה לפי כרטיס אשראי, בסכום הזכאות שנקבע לפי סעיף 31(א)(1).

(ד) מטבע חוץ במזומן, בהמחאות נוסעים או בשיק משוך לפקודתו, ובלבד שלא קיבל אותו תמורת מכירת מקרקעין או נייר ערך לתושב חוץ או בשל פרעון הלוואה או ביטול עסקה.

(2) בתום שנת ההפקדה רשאי בעל פקדון תושב (מיוחד) לחזור ולהפקידו לזמן שאינו קצוב;

(3) דין פקדון תושב (מיוחד) כדין פקדון תושב, זולת אם יש הוראה אחרת בסעיף זה.

(ג) (1) מותר לתושב ישראל להמשיך ולהחזיק מטבע חוץ בפקדון תושב אצל סוחר מוסמך, אם היה מופקד בפקדון כאמור ביום י"א בתמוז התשמ"ה (30 ביוני 1985);

(2) מותר לחזור ולהפקיד מטבע חוץ שבפקדון כאמור בפסקה (1), לזמן קצוב או לזמן שאינו קצוב, וכן מותר בתום תקופת ההפקדה לחזור ולהפקידו לזמן שאינו קצוב.

(ד) בעל פקדון תושב רשאי להמירו לשקלים, לחדשו לזמן קצוב או להעביר ממנו מטבע חוץ לחוץ לארץ — אם יש היתר להעברה."

5. במקום סעיף 38 להיתר הכללי יבוא:

החלפת סעיף 38

"פקדון תושב של תושב חוץ

38. (א) מותר לתושב חוץ לקנות מסוחר מוסמך מטבע חוץ תמורת שקלים כדי להפקידו בפקדון תושב לזמן קצוב של שנה.

(ב) מותר לתושב חוץ להפקיד בפקדון תושב לזמן קצוב של שנה מטבע חוץ שקיבל, אם אין היתר להפקידו בפקדון לא תושב.

(ג) על פקדון תושב של תושב חוץ יחול האמור בסעיף 37(ג) ו־(ד)."

שינוי היתרים אישיים

6. על אף האמור בכל היתר אישי שהוצא לפני תחילתו של היתר זה, תושב ישראל ותושב חוץ לא יקנו מטבע חוץ מסוחר מוסמך כדי להפקידו בפקדון תושב, אלא בתנאים הקבועים בהיתר הכללי כנוסחו לפי היתר זה.

ביטול היתרים אישיים

7. היתר אישי להעברת מטבע חוץ מפקדון תושב לפקדון תושב שהוצא לפני תחילתו של היתר זה, בטל מיום כ' בתמוז התשמ"ה (9 ביולי 1985).

י"ב בתמוז התשמ"ה (1 ביולי 1985)

פ' וידר
המפקח על מטבע חוץ

קובץ התקנות 4826, י"ב בתמוז התשמ"ה, 1.7.1985

1574

המחיר 640 שקלים

ISSN 0334—2883

נדפס בדפוס הממשלה, ירושלים

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.

על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).

נאחיז בע"מ
משרד המשפטים
מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום
משרד המשפטים (חתימה מוסדית).
Geoda User
21 May 2014 07:50:36 +03:00